

Distriktsplan Duokta reinbeitedistrikt

Gjelder for perioden 2015- 2020

Planforslag utsendt 15.03.2015 til følgende mottakere:

Bodø, Fauske og Sørfold kommune
Fylkesmannen i Nordland og Nordland nasjonalparkstyre
Nordland fylkeskommune

Vedtatt på distriktsårsmøte den 30.06.2015

Distriktsplanen bygger på Reindrifftsloven av 15. juni 2007 nr. 40 og er tilpasset forholdene i Duokta reinbeitedistrikt.

§ 1 - Reindrifftslovens formål er blant annet:

For det samiske reinbeiteområdet skal loven legge til rette for en økologisk, økonomisk og kulturell bærekraftig reindrift med basis i samisk kultur, tradisjon og sedvane til gagn for reindrifftsbefolkningen selv og samfunnet for øvrig.

Loven skal bidra til sikring av reindrifftsarealene i det samiske reinbeiteområdet som reindrifftsens viktigste ressursgrunnlag.

§ 3 - Følgende i forhold til folkeretten gjelder for lovanvendelsen:

Lovens skal anvendes i samsvar med folkerettens regler om urfolk og minoriteter.

§ 4 – Reindrifftsloven sier blant annet følgende om beiterett:

Innenfor det samiske reinbeiteområdet skal det legges til grunn at det foreligger rett til reinbeite innenfor rammen av denne lov, med mindre annet følger av særlige rettsforhold. Ved inngrep i reindriftssamers rettigheter skal det ytes erstatning i samsvar med alminnelige ekspropriasjonsrettslige grunnsetninger.

§ 62 – Om distriktsplaner sier Reindrifftsloven:

Distriktsstyret skal utarbeide en distriktsplan for distriktet som skal inneholde de opplysninger om virksomheten i distriktet som er nødvendig for den offentlige planleggingen.

---

1. Beskrivelse av reinbeitedistriktet

1.1 Administrative forhold og organisering

Etter Reindrifftslovens § 2 skal det samiske reindrifftsområdet deles inn i reinbeiteområder og reinbeitedistrikter. Hjemmel for å foreta slik inndeling ligger Landbruks- og matdepartementet (områdegrensener) og Reindrifftsstyret (distriktsgrenser).

Duokta reinbeitedistrikt fikk fastsatt sine nåværende grenser gjennom Reindrifftsstyrets vedtak i sak 27/99 av (27.04.99).

Reinbeitedistriktets utstrekning og grenser finnes på reindrifftsens arealbrukskart, se <http://nordlandsatlas.no/flexviewers/reindrift/>. Reindrifftsens drives i deler av Bodø, Fauske og Sørfold kommuner, samt Jokkmokk kommune.

Duokta reinbeitedistrikt er organisert med et eget styre. Styret behandler saker som angår distriktet. Lederen av distriktsstyret representerer styret når dette ikke er samlet. Lederen ivaretar kontakten med utenforstående på vegne av distriktet.

Det er 3 siidaandeler i Duokta. Hver av disse ledes av en ansvarlig leder. Under hver siidaandel er det i tillegg til siidaandelsleder, flere reineiere med rein i eget merke.

1.2 Beitebruk

Duokta reinbeitedistrikt har ingen begrensede beitetider. Beitetiden er satt til 01.01. - 31.12. i hele distriktet. Det er imidlertid ulike områder i distriktet som vanligvis brukes til ulike årstider (årstidsbeiter).

Reindriften drives i fellesskap, og reinen går sammen i større eller mindre flokker uavhengig av eier, f.eks. på beite, flytting, kalving og parring. Denne driftsformen er vanlig i reindriften og baserer seg på tradisjonell bruk. Siidaandelens rein har adgang til alle beiteområdene i distriktet. Alle medlemmer i distriktet tilhører samme familie og har de samme etablerte rettigheter til bruk av områdene i reinbeitedistriktet.

Reindriftsåret starter 1. april når det nærmer seg flytting til vårbeiter og kalvingsland. I løpet av året brukes ulike årstidsbeiter og områder som er av ulik karakter ut fra naturgitte forhold som geologi, jordsmonn, klima, høydegradient, snøforhold, m.m. Beitebruken er hele tida slik at den er mest mulig tilpasset reinens beitebehov og kondisjon. Ulike klimaforhold kan medføre at bruken av områdene kan variere fra år til år. Beitebruken i denne planen beskriver imidlertid den vanligste bruken.

Det er enkelte perioder da reinen trenger ro og er særlig mottakelig for skadelige påvirkninger og forstyrrelser. Disse periodene er særlig i kalvings- og pregningstida, under samling og flytting av rein, i parringstida og på vinter- og vårbeite.

Kalvings- og pregningstida:

Normal kalvingsperiode er fra slutten av april og til begynnelsen av juni. Hovedtyngden av kalver blir født i løpet av mai måned.

Simlens kondisjon er redusert etter en lang vinterbeiteperiode, fostervekst og forberedelse til melkeproduksjon, I kalvings- og pregningstida trenger simler og kalv mest mulig ro. Simlene reagerer svært negativt på menneskelige forstyrrelser og annen uro. Det skal svært lite til for at simlene forlater kalven, noe som medfører at kalven ikke har mulighet til å overleve. Videre er pregningstida viktig for å etablere bånd mellom mor og kalv, for å få i gang melkeproduksjonen og for å sikre at kalven gradvis begynner å beite og knytte seg til resten av simleflokkene. Alle som ferdes i naturen, bør unngå å forstyrre reinen i kalvings- og pregningstida. Hunder skal holdes i bånd i henhold til vanlige båndtvangbestemmelser.

Samling og flytting av rein:

Dette er nødvendige arbeidsoperasjoner som må gjennomføres for å bruke beiteområdene best mulig og for å kunne foreta nødvendig arbeid som merking, slakting og skilling av rein. Når reineierne arbeider med reinen, er det viktig at dette respekteres av andre brukere av områdene ved at man ikke forstyrrer eller forhindrer arbeidet.

Parringstida:

Vanlig parringstid er fra rundt 10. – 15. september og til midten av oktober.

I denne perioden skal grunnlaget for neste års kalveproduksjon legges. Simlene er brunstig maks 1 døgn, vanligvis mellom 12 – 24 timer. Hvis simla ikke blir befruktet i første brunstsyklus, vender brunsten tilbake etter 11 – 20 dager. Stadig utsatt befruktning fører til at kalven fødes seint, har dårlig tilvekst og overlevingssevne. Det er derfor viktig at man ikke forstyrrer reinen i parringstida. Uro og forstyrrelser kan føre til at det blir flere små og svake kalver på høsten.

Vinter- og vårbeite:

Etter hvert som vinteren skrider fram, legger det seg is og snø over beiten. Tilgangen til beitevekster blir dårligere, og reinens kondisjon blir dårligere. Vanlige livs- og kroppsfunksjoner holdes på et minimum, og reinen tærer på fett og muskelmasse.

Det er viktig at reinen utsettes for minst mulig stress og uro slik at den får mest mulig fred til å beite og dermed muligheter for å overleve vinteren. Utover ettervinteren og tidlig vår kan reinen ha svært redusert kondisjon, og den tåler dårlig å bli presset. Fordi reinen har nedsatte livsfunksjoner, er den tammere enn på barmarksbeite. Rein i dårlig kondisjon kan skille seg bort fra andre rein, og dette gjør at enkeltrein må få gå i fred.

Det vanligste vårbeitet/kalvingsland

Sjunkfjorden, Korsvik - Færøymarka, Øvre Valnesfjord, Heggvassbotn, samt Kalviktua, Espenesfjell og Storskogen.

Beitetilstand:

Varierte områder med lav- og grønnbeiter. De har egnede snøforhold, klimatiske forhold og topografi som oppfyller de krav som stilles til denne type beiter. Beitene er i god tilstand.

De vanligste sommerbeiter

Vest for Valnesfjorddalen, Heggvassbotten og Mistfjorden, samt Langvatn (Sverpijaure), Moskusdalen og Faulvatn.

Beitetilstand:

Gode sommerbeiter. I svært varme og tørre somre kan det blir tørt i vestdelen av distriktet dersom det har vært lite snø om vinteren, og snøbreene tiner av for tidlig. Da er det høyere fjellområder og mer snø øst i distriktet. Beitene er i god tilstand.

De vanligste høstbeite- og parringsområder

Mellom Valnesfjorddalen og Fauskeidet, Finneidfjell, Mjønesfjell og Valnesfjordmarka, samt Gyltvikfjellet og Moskusdalen.

Beitetilstand:

Lignende forhold som på sommeren. Tørre og varme somre vil føre til dårligere høstbeite i vest, mens det er bra i østdelen. På grunn av at høstene (barmarksbeitetida) har blitt lengre (klimaendring?), vil distriktet bruke den østlige delen fra september så lenge det er mulig utover vinteren. Beitene er i god tilstand.

De vanligste vinterbeiter

Mjøneshjellet, Heggmoen, Neverelvfjell, Festvåg, Kjerringøy, låglandspartiene utover mot Valnesfjordmyrene, samt Rishaugfjellet, Røyrvatn, Straumvatn, Fagerbakken, Siso - Veiski , Lappfjellet, Rago, Rastesvarre (i Sverige).

Beitetilstand:

Distriktet har en planmessig bruk av vinterbeitene, og de er derfor i god tilstand. Distriktet har tilgang til både kystnære vinterbeiter (Festvåg og Kjerringøy) og innlandsbeiter (øst for Fauskeidet). Det betyr at dersom fjellbeitene i øst er låst, har man områder der det aldri blir låste beiter (Kjerringøya).

Vinterbeitet er minimumsfaktoren for reindriften i Duokta.

Duokta reinbeitedistrikt har anlegg og muligheter til å drive med føring av rein, f.eks. i forbindelse med beitekriser (dersom vinterbeitet låses/iser ned). Tilleggsføring brukes fast når reinen står i gjerde over natta eller over flere dager, f.eks. i forbindelse med flytting, oppsamling og slakting. Distriktet har også muligheter og erfaring til å drive med tilleggsføring på fritt beite, f.eks. for å holde reinen mer samlet i forbindelse med rovviltangrep.

Årstidsbeitene er framstilt på reindriften arealbrukskart, se

<http://nordlandsatlas.no/flexviewers/reindrift/>

Reindriften flytte-, trekk og drivingsleier

Reindriften flytte-, trekk – og drivingsleier er helt nødvendige traséer som brukes i forbindelse med reinens naturlige trekk mellom beiteområder og ved flytting og driving av rein mellom områder.

Reindriften flytte- og trekkleder har et eget vern i reindriftenlovens § 22 og skal ikke stenges, f.eks. ved inngrep og forstyrrelser. Dessverre er flere tradisjonelle flytte- og trekkleder stengt ved inngrep som distriktet aldri har fått kompensert for. De ansvarlige for dette har heller ikke gjort noe for å åpne nye flyttleier. Reinbeitedistriktet må derfor selv dekke kostnadene for inngrepene ved å transportere rein på strekninger der det ikke lenger er mulig å flytte på tradisjonell måte.

Reindriften vanligste flytte- trekk og drivingsleier, samt oppsamlingsområder er framstilt på reindriften arealbrukskart. Ved inntegning på kart er det vanskelig å tegne inn flyttleiene helt nøyaktig. Detaljene i flyttleiene må derfor kontrolleres i terrenget hvis man skal oppnå full nøyaktighet.

1.3 Reintall og produksjon

Øvre reintall for Duokta reinbeitedistrikt er fastsatt i bruksreglene og er 900 rein på vinterbeite. Dette er godkjent av reindriftenstyret 28.10.2010, sak 43/10. Duokta reinbeitedistrikt vil vurdere reintallet fortløpende og eventuelt starte prosessen for endring av øvre reintall.

Duokta reinbeitedistrikt har en kjøttproduksjon og slakteuttak som ligger på gjennomsnittet av reinbeitedistriktene i Nordland. Hovedslakting foregår fra slutten av oktober og fram til jul. Det er først og fremst kalver som slaktes. Strategien er å slakte tidligst mulig etter brunst for å oppnå høyest mulig slaktevekt på kalv og minske tapene til rovvilt etter slakting.

Slaktingen foregår i eget slakteri. Kjøttet selges både på det lokale markedet og til oppkjøper. Det er mulig å foreta leieslakting for andre reinbeitedistrikt.

1.4 Beitetider

Beitetida i Duokta reinbeitedistrikt er fra 01.01. – 31.12., jf. pkt. 1.2.

1.5 Gjerder, hytter og anlegg

Gjeterhytter, andre nødvendige bygninger, gjerder og reindrifftsanlegg finnes på mange steder i distriktet.

Gjeterhytter

Raddujaure (på svensk side), Veiski, Storskogvatn, Rago, Siso, Krubbvasshågen, Heggvassbotn, Heggmoen og Festvåg.

Planlagte gjeterhytter

Kjerringøy og Nevervatn.

Gammer

Faulvatn, Heggvassbotn og Krubbvasshågen.

Faste gjerdeanlegg

Holtan: Gjerdeanlegg med beitehage, flere kammer, sil og opplastingsrampe for transport. Anlegget kan brukes som fôringsgjerde over lengre tid. Gjerdet står i tilknytning til reinslakteriet.

Vensetmyran: Tradisjonelt gjerdeanlegg for flytting/transport. Kan drive fôring i kortere tid.

Heggmoen: Tradisjonelt gjerdeanlegg med beitehage og brukes for utskilling, flytting og transport. Kan drive fôring i kortere tid.

Planlagte gjerder:

Flyttegjerde fra Tokdalfjell ned Tverrålia. Skal brukes for å lette høstflytting fra vest til Holtan og lenger øst.

Gjerdeanlegg på Jordbru og Naurstad.

Steder for midlertidige gjerder

Siso (tas ned etter bruk)

Mjønes (tas ned etter bruk)

Laksåbakkan, Valnesfjord (tas ned etter bruk)

Mittiskar (merkegjerde som tas ned etter bruk)

Misten, Fjære, Strandå og Tårnvik på Kjerringøy (tas ned etter bruk)

Naurstad. Gjerde som skal være permanent.

Duokta har også flyttbar kvern som settes opp ved samlinger og tas ned etter bruk.

I tillegg finnes det lagerbuer/uthus i tilknytning til hytter.

Planlagt lagerbu/uthus:

Planlagt lagerbu i Mittiskar og uthus/lagerbu ved Ragovatn (i hhv. Sjunkehatten og Rago nasjonalpark).

Gjeterhytter, gammer, gjerdeanlegg og plasser for midlertidige gjerder er framstilt på reindriftens arealbrukskart.

1.6 Tilleggsnæringer

Siidaandelene i Duokta har mulighet til å foreta videreføring av reinkjøtt. Dette er en virksomhet som er på planleggingsstadiet.

Distriktet har også vurdert å drive med annen næringsvirksomhet med tilknytning til reindrift. Dette kan være en form for reinturisme, kulturbasert aktivitet eller andre typer aktiviteter knyttet til reindrift som kan øke inntektsgrunnlaget. Reineierne har mange års erfaring med formidling av samisk kultur og reindrift til barnehager, skoler, o.l. Dette er en virksomhet som er mulig å utvikle videre.

2 Inngrep og forstyrrelser

Flere arealinngrep i distriktet har ført til beitetap og vanskelige flyttemuligheter. Dette gjelder vassdragsreguleringer, hyttefelt, veger, jernbane, oppdyrking, bebyggelse, skytefelt m.m. Ellers er utfart, ferdsel og jakt et stadig større forstyrrende element for reindriften.

Arealvernet er det viktigste arbeidet når en ser bort fra det daglige arbeidet i reindriften. Vern av reindriften arealer (naturgrunnlaget for samisk kultur) er et ansvar som påligger myndighetene på alle nivå.

Nedenfor har vi kommentert en del inngrep i distriktet:

- Kraftlinje fra Nordfjord (Faulvatnutbyggingen) til Straumen. Beitetap.
- 420 kV linje Kobbelv – Straumen – Lakså. Går gjennom hele distriktet. Beitetap, stengt flyttelei, problemer ved flytting.
- Faulvatnutbyggingen. Beitetap, sperring av flyttelei/vanskeligere flytting.
- Sisoutbyggingen. Tap av beiteland. Vanskeligere driftsforhold.
- Marmorbrudd og dolomittbrudd. Vanskeligere flytting.
- Skogplanting og oppdyrking av områder. Spesielt Fauskemylene som er dyrket opp og plantet med skog, har medført et betydelig tap av viktige høstvinter-, vinter- og vårbeiteområder. Det vanskeliggjør også flytting på grunn av kanaler og problemer med å finne nattbeite eller naturlig beite når reinen tas ut av gjerdeanlegget for lufting.
- E 6, RV 80, kystriksvegen fra Tverrlandet og jernbane deler opp beiteområder, forvansker flyttinger og medfører tap av rein ved påkjørsler. Enkelte år er det store tap

på jernbanen. Hele Mjøneshjellet er et godt vinterbeite som er blitt vanskelig å bruke ettersom det ofte fører til tap på veg og jernbane.

- Heggmoreguleringen. Tap av beiteland. Vanskeligere flytting.
- Skytefelt på Heggmoen. Vansker spesielt i forbindelse med flytting. Umulig når skyting pågår. I tillegg er det hundeluftingsområde.
- Fritidsbebyggelse m.m. Dette preger store deler av distriktet, unntatt den østligste delen. Medfører problemer med å holde reinen i beiteområder, problemer i forbindelse med flytting, vanskelige driftsforhold, beitetap.
- Nye småkraftutbygginger. Flere godkjente utbygginger kommer i østlige områder (Fagerbakken, Veiski, m.fl.) der det er forholdsvis få inngrep når en ser bort fra Siso-reguleringen. Disse kan føre til store framtidige problemer med driftsforhold og beitebruk.
- Omlegging av veger, m.m. Flere planer som vil påvirke reindriften i framtida.
- Løshundområde på Øynes
- Stengte flyttveier er blant annet i: Misten p.g.a autovern, Øynes p.g.a utbygging og RV80 flyttebrua på Strømsnes p.g.a manglende ledearm som ikke er satt opp av Jernbaneverket.

Duokta reinbeitedistrikt har derfor store belastninger med inngrep. Enkeltaksbehandling tar ikke tar hensyn til sumvirkninger og samlet belastning for reindriften og reinbeitedistriktet. Av den grunn bør det gjennomføres konsekvensutredning for reindriften ved alle nye inngrep der sumvirkninger og totalbelastningen for reindriften legges til grunn ved utredning.

3. Rovviltskader og tapsforebyggende tiltak

Tap av rein til rovvilt er hovedårsaken til at reieneierne ikke kan slakte så mye som ønsket. På 1980-tallet hadde Duokta en kalvemerkingprosent på 85 % og over (målt ut fra antall voksne simler). Dette har sunket kraftig på grunn av rovvilt. De vanligste predatorer er ørn, jerv og gaupe. Andre tapsårsaker er veg og jernbane. Disse tapene varierer mye fra år til år etter hvilke beiteområder som brukes.

Duokta reinbeitedistrikt har gjennom flere år har oppnådd resultat når det gjelder å forhindre tap som skyldes andre årsaker enn rovvilt. Det er for eksempel brukt fôring og flytting av rein som tapsforebyggende tiltak. I tillegg gjennomføres en systematisk slakting av tapsutsatte dyr, og det føres individkontroll for å avle på de simlene som gir best kalveresultat.

Det er også prøvd og blir brukt tiltak for å forebygge rovvilttap. Det kan være å legge ut åte, spesielt i kalvingstida, for å forhindre at rovvilt tar rein. Flytting av rein til mindre rovdyr-tette områder er også et tiltak. Dette har imidlertid den ulempen at det begrenser utnyttningen av hele beitearealet i distriktet. Det er også fare for at lavbeiteområder ikke får hvile tilstrekkelig. Dessuten er erfaringen at rovdyrer følger etter når reinen blir flyttet.

Det er også brukt tilleggsfôring på fri mark for å unngå tap til rovvilt. Dette letter kontrollen, og en klarer å holde reinen bedre samlet. Men vær- og føreforhold kan en ikke gjøre noe med, slik at det ikke alltid fungerer like godt som planlagt.

Distriktet ønsker at kommuner, fylkeskommunen og fylkesmannen arbeider aktivt for å få ned rovviltbestanden. Dersom det ikke blir gjort en innsats raskt, vil reindriften næringsgrunnlag bli enda sterkere redusert. Det sier seg selv at det også er en hard mental belastning for de som driver med reindriften å vite at en stor del av produksjonen går til rovdyrføde, og ikke menneskemat. De lidelser reinen blir påført av rovdyrer, er også en belastning.

For nærmere opplysninger om produksjon, tap, tapsårsaker osv. vises det til Ressursregnskapet for reindriften som produseres hvert år av Landbruksdirektoratet, se www.reindrift.no.

4. Motorferdsel i reinbeitedistriktet og i verneområder

Reindriftnæringens tillatelse til bruk av motorkjøretøy/fartøy i utmark er hjemlet i unntaksbestemmelsene i Motorferdselloven og i Reindriftslovens § 23.

Duokta reinbeitedistrikt både trenger og bruker motoriserte kjøretøy i reindriften. Det brukes snøskuter, motorbåt, barmarkskjøretøy/ATV og helikopter.

Snøskuter brukes på snødekt mark i alle deler av distriktet der det er kjørbart, også i verneområder. Hver siidaandel har flere snøskutere fordelt på siidaandelsleder og enkelte reineiere tilknyttet siidaandelene. Totalt kan det være 6 – 8 snøskutere i bruk samtidig. I tillegg har distriktet to drenger som er regelmessig innleid til reindriftsarbeid i perioder. Disse bruker egen skuter i følge med reineiere eller på egen hånd etter oppdrag fra Duokta reinbeitedistrikt. Både SNO og Fjelltjenesten skal orienteres om de personer utenfor reindriften som kjører på oppdrag for Duokta reinbeitedistrikt. Dersom det er andre enn de to som kjører på oppdrag for Duokta, vil disse ha med seg dokumentasjon utstedt av distriktsstyrets leder.

Båt med påhengsmotor brukes ved persontransport og frakt av utstyr/materiell på sjøen/fjorden, på Veiski, Raddujaure, Setervatn og Halsvatn. Båtene brukes også i forbindelse med fising i Storskogvatn, Langvatn og Faulvatn.

ATV brukes til frakt av materiell, utstyr, matreier, mv. Duokta er legger til grunn en skånsom bruk av barmarkskjøretøy, prøver å begrense bruken og foretrekker å bruke eksisterende skogsveier der disse finnes. Terrengholdersykkel brukes i mindre grad, men kan forekomme i forbindelse med samling og driving av rein. Denne bruken begrenser seg selv fordi det er få områder som egner seg til dette. Den vanlige bruken har vært Kinestubben, Fårnesfjell, Østerkløftfjell, Nystadfjell, Steinfjell og Herskar.

Det er først og fremst reineiere knyttet til siidaandel som bruker ATV og terrengholdersykkel. Dersom det er andre som kjører på oppdrag for Duokta, vil disse ha med seg dokumentasjon utstedt av distriktsstyrets leder, eller kjøre sammen med reineier.

Motoriserte barmarkskjøretøy har en begrenset bruk. Det har derfor vært mulig å legge inn de mest brukte traséene på reindriftns arealbrukskart.

Det gjøres oppmerksom på at en del av motorferdselstraséene også berører verneområder. Oversikten over de traséene som berører verneområder, framgår også av reindriftns arealbrukskart.

I Duokta reinbeitedistrikt foregår bruk av terrenggående barmarkskjøretøy til transport og personbefordring etter følgende traseer:

Trasernr:	Beskrivelse av trase	Tidsperiode.	Merknader
1	Fridalen-nedre del av Oksskarfjell	Sommer og høst	Deler berører Sjunkehatten n.p.
2	Neverhaugområdet-Hømmervatn	Vår, sommer og høst	Deler berører Sjunkehatten n.p.

3	Neverhaugområdet-Halsvatn	Vår, sommer, høst	Deler berører Sjunkhatten n.p.
4	Hola-Krubblia-Skarvatn	Vår, sommer, høst	Deler berører Sjunkhatten n.p.
5	Bringsli-Drogvatn	Vår, sommer, høst	Deler berører Sjunkhatten n.p.
6	Vest for Heggmoen-Svartvasselva	Sommer, høst	Deler berører Sjunkhatten n.p.
7	Vest for Heggmoen-Kristivatn-Langvatn vest-Svadelvatn-Svadelva, eller Svadelvatn-Strinnan-Brattbakken eller Skau	Vår, sommer, høst	Deler berører Sjunkhatten n.p.
8	Soløyvatn-Skautuva eller Store Svartvatn		Deler berører Sjunkhatten n.p.
9	Løgavlen-Kvitblikvatn-Tverrålia	Vår, høst	Deler berører Fauskeidet n.r.
10	Sisovatn-Veiskihøgda-Raddujaure (Sverige)	Sommer, høst	Deler berører Rago n.p.
11	Strandå – Langåsen øst og vest-Bondalen	Vinter, vår	
12	Holtan-Korsådal el. Finneid via Førhågan	Sommer, høst	

I Duokta reinbeitedistrikt foregår bruk av terrenggående barmarkskjøretøy til samling utenfor oppgitte traseer i følgende områder:

Områdenr.	Beskrivelse av område	Tidsperiode.	Merknader
1	Østerkløftfjell	Høst	
2	Herskar-Storsteinfjell-Steinfjell	Høst	
3			

Barmarkstrasèene som er oppgitt på arealbrukskartet, inngår i distriktsplanen. Distriktet ønsker at planen kan brukes som grunnlag for å gi flerårige dispensasjoner for kjøring i verneområder. Duokta reinbeitedistrikt ser fram til at det avholdes et møte med Nordland nasjonalparkstyre om saken.

Duokta reinbeitedistriktet bruker helikopter i mindre omfang. Dette dreier seg om kortvarig helikopterbruk ved sluttsamling og inndriving av rein i gjerde på barmark i enkelte områder. Områdene der det hittil har vært brukt helikopter, er i Naurstad-området (for å unngå påkjørsel av rein på jernbanen), på Kjerringøy og i grenseområdene mot Sverige. Det er også aktuelt med kortvarig bruk av helikopter ved inndriving av rein andre steder på Bodø-halvøya (Bodø kommune). Det gjøres oppmerksom på at også denne helikopterbruken kan berøre verneområder.

Barmarkskjøring i Rago/Davग्ga vil for øvrig avklares med vernemyndighetene.

5. Verneområder

Det finnes både nasjonalparker og naturreservater innenfor Duokta reinbeitedistrikt. Disse har en fordel ved at det blir begrenset antall inngrep i framtida.

Duokta reinbeitedistrikt har imidlertid erfart at verneområdene også legger begrensninger for reindriftens daglige virksomhet og medfører mer papirarbeid.

I tillegg har det forekommet anmeldelse av reineiere som har utført vanlige arbeidsoppgaver i distriktet. Dette har skjedd før det er kommet avklaring om hvordan den praktiske fremgangsmåten ved dispensasjonssøknader skal håndteres. Slike ulemper ble ikke forespeilet reindriften da Davgga nasjonalpark ble opprettet.

6. Forhold til tilgrensende reindrift

Grensene mot andre reinbeitedistrikt følger naturlige avgrensninger i landskapet. Det forekommer ingen sammenblandinger med Stájggo-Hábmer reinbeitedistrikt i nord, eller Balvatn reinbeitedistrikt i sør. Enkelte strørein kan imidlertid en sjelden gang finnes igjen i nabodistrikt.

Mot Sverige og Tuorpon sameby er det derimot ingen naturlig grense. Duokta reinbeitedistrikt og Tuorpon sameby har samarbeidsavtale og felles bruk av en del områder.

Reinbeitet i Sverige har ikke beitetid, selv om brukerne har ulike hovedperioder. Duokta reinbeitedistrikt har inngått en privatrettslig avtale med Tuorpon sameby om samarbeid om grenseoverskridende reindrift og felles bruk av grenseområdene Siitasjaure (i Duokta) og Rastesvarre (i Tuorpon). Samarbeidsavtalen fordeler områder som Duokta og Tuorpon naturlig bruker sammen, men vanligvis til ulike tidspunkt.

Samarbeidsavtalen er utarbeidet etter reglene i konvensjonen om grenseoverskridende reindrift mellom Norge og Sverige. Den er utarbeidet av Duokta og Tuorpon i fellesskap, med hjelp fra medlemmer av forhandlingsdelegasjonen som har forhandlet fram konvensjonen.

Det forekommer ingen grensegjerder i distriktet. Gjerdene som ble bygd med hjemmel i reinbeitekonvensjonen av 1972 mellom Norge og Sverige er revet da disse bare skapte problemer for den grenseoverskridende reindriften.

7. Revidering og vedtak av distriktsplanen

Distriktsplanen skal revideres og godkjennes av distriktsstyret hvert 5. år. Det åpnes imidlertid for at planen kan revideres oftere dersom særlige hensyn eller behov skulle tilsi at dette er nødvendig.

Berørte kommuner, fylkeskommune og fylkesmann orienteres herved om planarbeidet og innholdet i planen.

Kommunene, fylkeskommunen og fylkesmannen, samt berørt sameby skal få tilsendt den endelige planen. Planen skal også sendes til Fylkesmannen.

Vedtatt på årsmøtet i Duokta reinbeitedistrikt 30.06.2015.

